

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของวัยรุ่นเพศชายที่กระทำผิด ในสถานฝึกและอบรมของสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก ตามตัวแปรต่อไปนี้คือ สถานภาพสมรสของบิดามารดา การอบรมเลี้ยงดูและระยะเวลาที่อยู่ในสถานฝึกและอบรม

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้เป็นวัยรุ่นเพศชายที่กระทำผิด อายุ 13-18 ปี ที่ถูกศาลพิพากษาให้เข้าฝึกและอบรมในสถานฝึกและอบรมของสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ได้เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (purposive sampling) โดยเลือกเฉพาะวัยรุ่นเพศชายที่กระทำผิดในสถานฝึกและอบรมของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง กรุงเทพมหานคร และสถานฝึกอบรมของสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 200 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายโดยการจับฉลากรายชื่อของวัยรุ่นเพศชายที่กระทำผิดจากสถานฝึกและอบรมของสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก กรุงเทพมหานคร จำนวน 142 คน จากจำนวนวัยรุ่นเพศชายที่กระทำผิดทั้งสิ้น 1,475 คน และวัยรุ่นเพศชายที่กระทำผิดของสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 58 คน จากจำนวนวัยรุ่นเพศชายที่กระทำผิดทั้งสิ้น 480 คน โดยคิดเป็นประมาณร้อยละ 10 ของจำนวนประชากร ตามยอดสำรวจเมื่อปี พ.ศ. 2530 ซึ่งกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวนี้มีลักษณะภูมิหลังโดยทั่วไปดังแสดงไว้โดยสังเขป ในตารางที่ 1 (รายละเอียดดูเพิ่มเติมในภาคผนวก ก)

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของวัยรุ่นเพศชายที่กระทำผิด แสดงถึงภูมิหลังโดยทั่วไป

ลักษณะภูมิหลังโดยทั่วไป	วัยรุ่นเพศชายที่กระทำผิด		
	จำนวน	ร้อยละ	
สถานภาพสมรสของบิดามารดา	อยู่ร่วมกัน	110	55.0
	ไม่ได้อยู่ร่วมกัน	90	45.0
	รวม	200	100.0
การอบรมเลี้ยงดู	แบบเข้มงวดกวดขัน	56	28.0
	แบบปล่อยปละละเลย	14	7.0
	แบบประชาธิปไตย	130	65.0
	รวม	200	100.0
ระยะเวลาที่อยู่ในสถานฝึกและ อบรมของวัยรุ่นเพศชายที่กระทำ ผิดครั้งแรก	1 ถึง 6 เดือน	54	30.8
	กว่า 6 เดือนถึง 1 ปี	59	33.5
	กว่า 1 ปีขึ้นไป	63	35.7
	รวม	176	100.0

ลักษณะภูมิหลังโดยทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษานี้ เป็นผู้อยู่ในครอบครัวที่บิดามารดาอยู่ร่วมกันร้อยละ 55.0 และบิดามารดาไม่ได้อยู่ร่วมกันร้อยละ 45.0 ส่วนใหญ่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยถึงร้อยละ 65.0 รองลงมาได้รับการอบรมแบบเข้มงวดกวดขันร้อยละ 28.0 และได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยร้อยละ 7.0 ส่วนในเรื่องระยะเวลาที่อยู่ในสถานฝึกและอบรมนั้น พบว่าจำนวนไม่แตกต่างกันมากนัก คือ เวลา 1 เดือนถึง 6 เดือนมีร้อยละ 30.8 เวลากว่า 6 เดือนถึง 1 ปี ร้อยละ 33.5 และกว่า 1 ปีขึ้นไปมีร้อยละ 35.7

เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างแล้วจะเห็นได้ว่ามีลักษณะภูมิหลังโดยทั่วไปใกล้เคียงกันซึ่งจะทำให้ข้อมูลที่ได้เป็นแบบปกติ (Normality)

จากการศึกษาผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องและวิเคราะห์ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มตัวอย่างแล้วตัวแปรที่ผู้วิจัยจะนำมาศึกษาคั้งนี้คือสถานภาพสมรสของบิดามารดา การอบรมเลี้ยงดู และระยะเวลาที่อยู่ในสถานฝึกและอบรม ซึ่งรายละเอียดดังที่ได้อธิบายไว้ในบทที่ 1

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยในครั้งนี้ได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งประกอบด้วยแบบสอบถาม 3 ฉบับคือ

1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป แบบสอบถามฉบับนี้ถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวและภูมิหลังทางครอบครัวของวัยรุ่นเพศชายที่กระทำผิด เช่น รายได้ของครอบครัว จำนวนพี่น้อง สถานภาพสมรสของบิดามารดา ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบเติมคำลงในช่องว่าง และขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในวงกลมที่ตรงกับสภาพเป็นจริงของตนเองมากที่สุด แบบสอบถามนี้จะแยกไว้ชุดหนึ่งต่างหาก ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการตอบ

2 แบบวัดทัศนคติทัศนคติของวิลเลียม เอช.พิทส์ ซึ่งแปลเป็นภาษาไทยโดย ดร.อำไพ ศิริพิพัฒน์ ซึ่งแบ่งออกเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้คือ

- 1) ด้านรวม ประกอบด้วยแบบวัดทัศนคติ ข้อ 1 - 100
- 2) ด้านเอกลักษณ์ ประกอบด้วยแบบวัดทัศนคติ ข้อ 1,2,3,4,5,6
19,20,21,22,23,24 37,38,39,40,41,42 55,56,57,58,59,60 73,74,75,76,77,78
91,92,93,94
- 3) ด้านความพึงพอใจในตนเอง ประกอบด้วยแบบวัดทัศนคติ ข้อ
7,8,9,10,11,12 25,26,27,28,29,30 43,44,45,46,47,48 61,62,63,64,65,66
79,80,81,82,83,84 95,96,97,98
- 4) ด้านพฤติกรรมที่ตนแสดงออก ประกอบด้วยแบบวัดทัศนคติ ข้อ
13,14,15,16,17,18 31,32,33,34,35,36 49,50,51,52,53,54 67,68,69,70,71,72
85,86,87,88,89,90 99,100
- 5) ด้านร่างกาย ประกอบด้วยแบบวัดทัศนคติข้อ 1-18
- 6) ด้านศีลธรรมจรรยา ประกอบด้วยแบบวัดทัศนคติ ข้อ 19-36
- 7) ด้านส่วนตัว ประกอบด้วยแบบวัดทัศนคติ ข้อ 37-54
- 8) ด้านครอบครัว ประกอบด้วยแบบวัดทัศนคติ ข้อ 55-72

9) ด้านสังคม ประกอบด้วยแบบวัดอัตมโนทัศน์ ข้อ 73-90

10) ด้านการวิพากษ์วิจารณ์ตนเอง ประกอบด้วยแบบวัดอัตมโนทัศน์ ข้อ 91-100

ลักษณะแบบวัดอัตมโนทัศน์นี้ประกอบด้วยประโยคบรรยายเกี่ยวกับตนเองในด้านต่าง ๆ 100 ประโยค มีทั้งบรรยายเกี่ยวกับตนเองในด้านดี (positive) และด้านไม่ดี (negative) ให้ผู้ตอบประเมินตนเองตามความคิดเห็นของตนว่าตัวเองมีลักษณะเหมือนกับที่บรรยายไว้ในแบบวัดหรือไม่ คำตอบที่ให้ไว้มีลักษณะเป็นมาตราประเมินค่า (rating scale) มี 5 ช่องคือ

- 1 หมายถึง ไม่จริงเลย คือเมื่อผู้ตอบคิดว่าข้อความในประโยคนั้นไม่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของผู้ตอบเลย
- 2 หมายถึง จริงเพียงเล็กน้อย คือเมื่อผู้ตอบคิดว่าข้อความในประโยคนั้นพอจะตรงกับสภาพความเป็นจริงของผู้ตอบเพียงเล็กน้อย
- 3 หมายถึง จริงพอสมควร คือเมื่อผู้ตอบคิดว่าข้อความในประโยคนั้นตรงกับสภาพความเป็นจริงของผู้ตอบเพียงครึ่งหนึ่ง
- 4 หมายถึง ส่วนใหญ่จริง คือเมื่อผู้ตอบคิดว่าข้อความในประโยคนั้นตรงกับสภาพความเป็นจริงของผู้ตอบเป็นส่วนมาก
- 5 หมายถึง จริงที่สุด คือเมื่อผู้ตอบคิดว่าข้อความในประโยคนั้นตรงกับสภาพความเป็นจริงของผู้ตอบมากที่สุด

ผู้ตอบแบบวัดนี้จะต้องเลือกตอบเพียง 1 คำตอบจาก 5 คำตอบเหล่านั้นแต่ละข้อ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ต้องการ

การให้คะแนน เนื่องจากแบบวัดนี้ประกอบด้วยประโยคที่บรรยายเกี่ยวกับตนเอง ทั้งทางดีและไม่ดี ดังนั้นการให้คะแนนจึงขึ้นอยู่กับข้อความด้วยคือ

ข้อความที่บรรยายตนเองในทางที่ดี

เลือกตัวเลขคำตอบ 1 ได้ 1 คะแนน

เลือกตัวเลขคำตอบ 2 ได้ 2 คะแนน

เลือกตัวเลขคำตอบ 3 ได้ 3 คะแนน

เลือกตัวเลขคำตอบ 4 ได้ 4 คะแนน

เลือกตัวเลขคำตอบ 5 ได้ 5 คะแนน

ข้อความที่บรรยายตนเองในทางที่ไม่ดี

เลือกตัวเลขคำตอบ 1 ได้ 5 คะแนน

เลือกตัวเลขคำตอบ 2 ได้ 4 คะแนน

เลือกตัวเลขคำตอบ 3 ได้ 3 คะแนน

เลือกตัวเลขคำตอบ 4 ได้ 2 คะแนน

เลือกตัวเลขคำตอบ 5 ได้ 1 คะแนน

แบบวัดอัตมโนทัศน์เทนเนสซีของวิลเลียม เอ็ช.พิทส์ แบ่งออกเป็น 4 องค์ประกอบใหญ่ ๆ คือ คะแนนวิพากษ์วิจารณ์ตนเอง (The Self Criticism Score) คะแนนทางบวก (The Positive Score) คะแนนความแปรปรวน (The Variability Score) และคะแนนการแจกแจง (The Distribution Score)

สำหรับการแปลแบบวัดเป็นภาษาไทยนั้น ผู้แปลได้แปลประโยคในแบบวัดทั้งหมดแล้วนำแบบวัดมาทดลองใช้กับเด็กไทย ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-5 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทั้งชายและหญิงจำนวน 89 คน หาความเที่ยงของแบบวัด (Reliability) โดยใช้วิธีทดสอบซ้ำ (Test-retest) ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง (Coefficient of Reliability) ของคะแนนด้านต่าง ๆ ดังแสดงไว้ในตารางที่ 2 ส่วนการหาความตรง (Validity) ของแบบวัดผู้แปลได้สร้างแบบวัดทัศนคติเกี่ยวกับตนเองตามวิธีของเทอร์สโตน (Thurstone) เพื่อเป็นเกณฑ์ (Criterion) มีจำนวนข้อกระทงทั้งหมด 24 ข้อ ให้นักเรียนกลุ่มเดิมทำ นำคะแนนที่ได้มาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับคะแนนที่ได้จากแบบวัดอัตมโนทัศน์ในแต่ละด้าน ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความตรง (Coefficient of Validity) ซึ่งเป็นความตรงตามสภาพ

(Concurrent Validity) ดังแสดงไว้ในตารางที่ 2 จักรกฤษณ์ สำราญใจ (2519) ได้นำแบบวัดไปทดลองใช้กับนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา วิทยาลัยครูลำปาง จำนวน 43 คน เพื่อหาค่าความเที่ยงของแบบวัดด้วยวิธีทดสอบซ้ำ ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของคะแนนด้านต่าง ๆ อยู่ระหว่าง .77 - .86 กาญจนา กาญจนไตรรัตน์ (2527) นำไปทดลองใช้กับผู้วัยชายแผนกคัลยกรรม จำนวน 30 คน แล้วนำแบบวัดมาหาค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงโดยวิธี Coefficient Alpha ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยงเท่ากับ .95 และจรัล พรหมคำตัน (2515) นำแบบวัดไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชายหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมสารภี จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 40 คน คำนวณค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงได้จากการทดสอบซ้ำ ได้ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยงเท่ากับ .75

สำหรับการวิเคราะห์ความเที่ยงของผู้วิจัยนั้น ผู้วิจัยได้นำแบบวัดอัตโนมัตินี้ไปทดสอบกับวัยรุ่นที่กระทำผิดที่มีอายุระหว่าง 13-18 ปี ในบ้านเมตตาของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลางกรุงเทพมหานคร จำนวน 100 คน แล้วนำแบบวัดมาหาค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงโดยวิธี Coefficient Alpha ของครอนบาค ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของคะแนนต่าง ๆ ดังแสดงไว้ในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงและความตรงของแบบวัดทัศนคติคนไทยเนสซีฉบับภาษาไทย
และค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงฉบับของผู้วิจัย

คะแนนด้านต่าง ๆ	ฉบับภาษาไทย		ฉบับของผู้วิจัย
	ความเที่ยง	ความตรง	ความเที่ยง
ด้านรวม	.85	.72	.83
ด้านความเป็นเอกลักษณ์	.83	.61	.72
ด้านความพึงพอใจในตนเอง	.76	.49	.51
ด้านพฤติกรรมที่ตนแสดงออก	.76	.71	.72
ด้านร่างกาย	.80	.49	.67
ด้านศีลธรรมจรรยา	.76	.52	.58
ด้านส่วนตัว	.73	.72	.56
ด้านครอบครัว	.74	.54	.67
ด้านสังคม	.82	.44	.61
ด้านการวิพากษ์วิจารณ์ตนเอง	.77	.50	.59

3 แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูที่ ชูศรี หลักเพชร และสมพงษ์ ทิรพัฒน์ ร่วมกันสร้าง (2517 : 24-27) โดยได้ศึกษาทฤษฎีและเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ เช่น จากการศึกษาของ Mussen (1969) และ Hurlock (1964) และวิเคราะห์พฤติกรรมของพ่อแม่ ผู้ปกครองที่กระทำกับเด็กอันแสดง ถึงวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน ปล่อยปละละเลยและประชาธิปไตย ได้แบบสอบถามทั้งหมด 104 ข้อ โดยแยกเป็นลักษณะของการอบรมเลี้ยงดู 3 แบบคือ แบบเข้มงวดกวดขัน 40 ข้อ แบบปล่อย ปละละเลย 34 ข้อ และแบบประชาธิปไตย 30 ข้อ แบบสอบถามมีลักษณะการถามพฤติกรรมการ อบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ตามการรับรู้ของผู้ตอบแต่ละข้อความจะมีคำตอบอยู่ท้ายข้อ เป็นมาตราประเมินค่า (rating scale) ซึ่งมีตัวเลือก 5 ตัวเลือก คือ จริงที่สุด ส่วนใหญ่จริง จริงพอประมาณ จริงเพียงเล็กน้อย และไม่จริงเลย โดยให้ผู้ตอบเลือกตอบในตัวเลือกที่ตรงกับความเป็นจริงของตน มากที่สุด ผู้สร้างได้นำไปทดสอบนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 100 คน หาดำนาจจำแนกของ แบบสอบถามและเลือกเฉพาะข้อที่มีค่า τ มีนัยสำคัญทางสถิติ ได้เลือกไว้ชุดละ 20 ข้อ รวมทั้งหมด 60 ข้อ นอกจากนี้ผู้สร้างได้หาค่าของความเที่ยงโดยวิธีแบ่งครึ่งข้อคู่ข้อคี่ ได้ค่าความเที่ยงดังนี้ การ อบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันเท่ากับ .7829 แบบปล่อยปละละเลยเท่ากับ .8305 และแบบ ประชาธิปไตยเท่ากับ .8201 แบบสอบถามแต่ละชุดเรียงลำดับเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อ 1-20 เป็นข้อความเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน

ตอนที่ 2 ข้อ 21-40 เป็นข้อความเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย

ตอนที่ 3 ข้อ 41-60 เป็นข้อความเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

สำหรับเกณฑ์ในการให้คะแนนนั้นพิจารณาจากการตอบ คือถ้ากาเครื่องหมายลงในช่อง ไม่จริงเลย จริงเพียงเล็กน้อย จริงพอประมาณ ส่วนใหญ่จริงและจริงที่สุด ให้คะแนน 1, 2, 3, 4 และ 5 ตามลำดับ คะแนนแต่ละข้ออยู่ในช่วง 1-5 คะแนน เมื่อรวมคะแนนแต่ละตอนซึ่งมีอยู่ 20 ข้อ ของผู้ตอบแต่ละคนแล้ว ถ้าผู้ตอบคนใดได้คะแนนตอนใดมากกว่าอย่างน้อย 5 คะแนนขึ้นไปให้ถือว่าคนนั้น ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบนั้น (วิเชียร ทองนุช 2521 : 46-47)

ต่อมาพรเพ็ญ เพชรสุขศิริ (2527 : 34-35) ได้นำแบบสอบถามชุดนี้ไปทดลองใช้กับเยาวชน กระทำผิดอายุ 13-18 ปี ในสถานฝึกและอบรมบ้านกรุดาและบ้านปราณี ของสถานพินิจและคุ้มครอง

เด็กกลาง กรุงเทพมหานคร จำนวน 40 คน นำแบบสอบถามมาหาค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงโดยวิธีหา Coefficient Alpha ของครอนบาค ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงดังนี้ การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวัดขันเท่ากับ .904 แบบปล่อยปละละเลยเท่ากับ .893 และแบบประชาธิปไตยเท่ากับ .888

สำหรับผู้วิจัยเองได้นำแบบสอบถามนี้ไปทดลองใช้กับวัยรุ่นเพศชายที่กระทำผิดที่มีอายุ 13-18 ปี ในสถานฝึกและอบรมบ้านเมตตา ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง กรุงเทพมหานคร จำนวน 100 คน แล้วนำแบบสอบถามมาหาค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงโดยวิธี Coefficient Alpha ของครอนบาค ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงดังนี้ การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวัดขันเท่ากับ .724 แบบปล่อยปละละเลยเท่ากับ .843 และแบบประชาธิปไตยเท่ากับ .925

วิธีการดำเนินการวิจัย

การดำเนินการเป็นขั้น ๆ ดังนี้คือ

1 จัดเตรียมแบบสอบถาม

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้คือแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมาจากแบบวัดคอตมโนทัศน์เทนเนสซี ของวิลเลียม เอช.พิสท์ ซึ่งแปลเป็นภาษาไทยโดย ดร.อำไพ ศิริพิพัฒน์ และแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูของซูศรี หลักเพชร และสมพงษ์ ศิริพัฒน์ (2517)

2 การวิเคราะห์แบบสอบถาม

ผู้วิจัยนำแบบวัดคอตมโนทัศน์เทนเนสซี และแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูไปทดสอบกับเด็กและเยาวชนกระทำผิด ที่สถานฝึกและอบรมบ้านเมตตาของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีอายุระหว่าง 13-18 ปี จำนวน 100 คน เพื่อหาความเที่ยงของแบบสอบถามด้วยวิธี Coefficient Alpha ของครอนบาค ส่วนแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปก็ได้ทดลองสัมภาษณ์เด็กและเยาวชนกระทำผิดด้วย เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขคำถามให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำหนังสือขอความร่วมมือไปติดต่อกันตมนายเจ้าหน้าที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง กรุงเทพมหานคร และสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก จังหวัดอุบลราชธานี เมื่อถึงเวลานัดหมายได้นำ

เครื่องมือที่เตรียมไว้แล้วไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยดำเนินการดังนี้

1 ให้กลุ่มตัวอย่างอ่านข้อความที่เตรียมไว้คือ "การทำงาน จงยึดผลงาน อย่ายึดกับบุคคล จงดึงคนเข้าหาหลัก อย่าดึงหลักเข้าหาคน" ถ้าเขาอ่านได้จึงให้เข้าห้องเพื่อเตรียมทำแบบสอบถาม โดยการทดสอบแต่ละครั้งใช้กลุ่มตัวอย่างครั้งละประมาณ 20 คน และมีเจ้าหน้าที่จากสถานฝึกและอบรมอีก 2 คนคอยให้ความช่วยเหลือ

2 ก่อนลงมือทำแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ชี้แจงถึงจุดประสงค์ของการทำแบบสอบถามครั้งนี้ว่าการตอบนี้จะได้นำไปเพื่อการศึกษาค้นคว้าทางวิชาการเท่านั้น แต่จะไม่มีผลต่อกลุ่มตัวอย่างทั้งทางด้านศาลหรือการลงโทษแต่อย่างใด และผู้วิจัยได้ชี้แจงถึงวิธีการตอบแบบสอบถามพร้อมยกตัวอย่างประกอบจนเป็นที่เข้าใจทุกคนจึงลงมือทำ

3 เมื่อกลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามเสร็จแล้วให้นำมาคืนผู้วิจัย โดยตรวจดูความสมบูรณ์ในการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง

4 การตรวจให้คะแนนผู้วิจัยเลือกตรวจแบบสอบถามเฉพาะที่ตอบสมบูรณ์แล้วนำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจึงได้นำข้อมูลเหล่านั้นมาวิเคราะห์ทางสถิติ ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลได้ใช้วิธีการทางสถิติดังนี้

1 ใช้การคำนวณอัตราส่วนร้อยละ เพื่อบรรยายคุณลักษณะภูมิหลังโดยทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง เช่น รายได้ของครอบครัว ระดับการศึกษา สถานภาพสมรสของบิดามารดา เป็นต้น

2 ใช้การทดสอบค่าที (t-test) เพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของอัตมโนทัศน์แต่ละด้านทั้ง 10 ด้าน ของวัยรุ่นเพศชายที่กระทำผิดในต่างประเทศด้านสถานภาพสมรสของบิดามารดา ได้แก่มารดาอยู่ร่วมกัน กับบิดามารดาไม่ได้อยู่ร่วมกัน

3 ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way analysis of variance) เพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยอัตมโนทัศน์แต่ละด้านทั้ง 10 ด้าน ตามตัวแปรดังต่อไปนี้

3.1 การอบรมเลี้ยงดู ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน แบบ
ปล่อยปละละเลย และแบบประชาธิปไตย

3.2 ระยะเวลาที่อยู่ในสถานฝึกและอบรม ได้แก่ ระยะเวลา 1 ถึง 6 เดือน
กว่า 6 เดือนถึง 1 ปี และกว่า 1 ปีขึ้นไป

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว
ของคะแนนอัตมโนทัศน์แต่ละด้าน จึงทำการทดสอบความแตกต่างที่ละคู่ด้วยวิธีของ Scheffé

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติดังกล่าว ผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป
SPSS-X (Statistical Package for the Social Sciences-X Release 1)